

Eda Salan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

20.06.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah Jack

Ah Jack, beaux yeux..
Gözlerini gölgeleyen kirpikler..
Elinde bir papatya nasıl da mutlusun
Kırlar seninmişçesine uzanmış..

Saçlarının dalgasında boğuluyorum
Ellerin nasıl da kavlıyor ellerimi
Buzlanmış gibi

Göçebe kuşlar fısıldıyor müziğimize
Eşlik etmek istiyorlar bir taraftan da
Bozmamak

Ah Jack, beaux yeux
Dilime düşüyorsun
Sesinde heyecanının titreklığı
Gökyüzünün petrolü, kuşların fısıltısı
Bu müzik hiç bitmeyecek

Eda Salan

And

Dün akşam gri şehirde yağmurlar yağdı, seni görmedim
Yalnız güneşli havalarda açan bir çiçeksin sen
Yağmur döker yapraklarını, özenle sulanmalıdır toprakların
Bükersin boynunu usulca -Kimseyi böyle görmedim-
Dün akşam bombalar yağsa görebilir miydin seni?
Gözlerinden düşerdi gürültülü bir jet kırık kanatlarıyla
Türlü türlü laflarla savardın hepsini
Böylesine yabani bir çiçek görmemiştim
Neden bizim topraklarımıza dahil olurlar umarsızca
Yalan mıydı onca şiir, hani yalnız ikimizdik sesimizi bastıramayacaklardı
Senin büyüdü ellerinde şekillenecekti yeryüzü
Kırmızı elmalar fırlatılıyor kabuklarımız kırılıyor şimdilerde
Parmaklarımız kırılıyor teker teker heveslerimiz kırılıyor
Çocuklar uçanları yalnız kuş sanacaktı
Yalnız yabani çiçekler yetişecekti dağlarda
Ve sen öylece gelip kalbimin orta yerinde yeşerecektin
Paha derdine düşmeyecektik, insan olduğumuzu unutmalıydık bir süre
"Hava bedava toprak bedava" demeyecektik
Rengarenk bayraklar dalgalanıyor şimdilerde
Sokaklar insan kaynıyor inan gözlerim yalnız seni arıyor
Miskin ağızlar konuştuğça susuyoruz seninle
Adaletle özgürlüğe huzura susuyoruz
Aklıma kadeh tutuşların geliyor öfken geliyor
Her gün yalandan and içiyoruz

Eda Salan

Bahsedilmemiş

En fazla ne kadar sevebilirsin?
İşte o kadar sev bugün beni

Bayırlarda papatya aradım yoktun
Maşrapayla sulananlardan değilsin belli
Kana kana yağmur suyunu içişinden

Diyarından uzaktasın yaşatmazlar
Bir mumla sönecek gibisin
Tek yağmur damlasıyla tutuşacak gibi

Uzakta çocuklar kuşları taşlıyor
Başka bir uzakta babalar gömülüyor
Biliyor musun? Ben hiç kuş öldürmedim

Seksek çizgileri ayağımı dağlıyor
O küçük taş şimdi büyümüş kaya olmuş
Kaldırması zör

Rüzgarın ekşiliği güneşin bakışı
Dalını bırakmayan kuru yaprak
Deri'ndeki vadilerde neler neler gizli
Pencereden bir çocuk bakıyor ağlayarak

Hiç mektuplaşmadık bunun için ağlayabiliriz

En fazla ne kadar sevebilirsin?

Eda Salan

Bana Benden Başka Yol Olmalı

Bana benden başka yol olmalı

Gür çıkmıyor sesim, parmaklarım
Titrek birer saz teli
Gölge gölgeme sığıyor
Uykum dört kanatlı bir kuş gibi
Korkunç hem
Hem de uçmaya dördü birden istekli

Takvimler takılı kalıyor kimi zaman
Yırttığım sayfalarla doluyor gönlümün içi
Ufak bir yelde uçuşup
Kanatıyorlar

Bana benden başka yol olmalı
Bu yolda acılar var

Eda Salan

Başaklar ve Başkalar

Anlatırdın
Boyunu aşan başakların arasında koşuşturmanı
Bu da senin çığlığın mı?
Kalbinin sesini kulaklarında duyuyorsan hala
Ben ölmedim

Eda Salan

Benden Başka

Bir eski plakta unutuldu yüzün
Solmuş güllerde aradım rengini
Ağzından söylenmemiş türküleri dinledim
Sen yürüdün ben uçmaya yordum
Türlü hayallerle süsledim hevesle yoğurdum
Yine de son kez el salladın bana
Bana bu kötülüğü kimse yapmadı
Benden başka

Bir eski plakta unutuldu yüzün
Deniz derdin için acırdı
Bir bardak sütle yüzün gülerdi
Öyle de çocuktun
Bir selamda kaldı ismin
Bir zarif selamda
Yine de son kez el salladın bana
Bana bu kötülüğü kimse yapmadı
Benden başka

Eda Salan

Çanak

Bizim kanlı çanaklarımız vardı seninle
Yaş tahta rengindeydiler
Güneş vurunca kışılır belli belirsiz de parlarlardı
Bir çifti ıslansa diğeri kuru kalmazdı

Kuraklık olacak diyorlar
Ondan mı çanakların artık ıslanmıyor?

Eda Salan

Devlerin Őiltesi

Bugün fazla yağmurlu artık
Tutamıyorum
Bıçak gibi kesiyor lafımı damlalar
Sana minnet eylemekten korkuyorum

Devlerin aşkı büyük olurmuş
Devlerin Őiltesi eziliyor yükünden
Yine de seş etmiyor
Gazete dağıtıcısı gazeteye bakamıyor haddinden
Türkü gibi dolanıyor dilime yazılan tüm yazılar
Kulağımda bir ezgi var sanki
Çağlayan bir ırmak ya da patlayan bomba
Okyanus ya da uzaklardan koşup gelmiş bir yel
Böyle zamanlarda hep aklıma geliyorsun
Sana minnet eylemekten korkuyorum

Acemice yanıyor ellerimde gençliğim
Saçaklardan ip gibi çözülüyor damlalar
Seşini bilmediğim birinden türkü dinliyorum
Dağda tavşanlar vuruluyor görüp halimi
İşte böyle zamanlarda
Sana minnet eylemekten korkuyorum

Eda Salan

Dört Pencere

Ev olmak da zor olsa gerek
Dört pencereden bakabilmek..
İçini saklayabilmek yabancılardan
Hele ki pencerelerin kırıldıysa ikisi, üçü

Soğuk da sızıyordur artık
Ne baca yarar işe ne soba
Kimse düşünmez evi
Giderler daha sıcak yuvalara

Ev dört pencereden bakıyor hayata
Kırık pencerelerin ikisi, üçü

Eda Salan

Eflatun

Sana delik deşik avularım̄la sular getirdim
Eflatun rengi papatyalar, beyaz salkımlar
Anlamadın, Orhan seni çalar seni söylerdi
Sulayacak mıydın gövdemden filizlenmiş nergisi
Ben ninniler söyledikçe sen uyandın

Damlaya damlaya yaş olurdu
Sabah olunca çiy der geçerdik
Duymadık kapıyı yumruklayan alacaklıyı
Fırtına kopardı biz dans ederdik
Biz dans ederdik fırtına kopardı
Yaşlar birikirdi kapımızın önünde
Sabah olunca çiğner geçerdik.

Eda Salan

Emire

Emire, henüz yirmi ikisinde genç bir ceylan
Bir ah gibi düşerken damlalar lebinden dökülür iki tutam söz
Öylesine mahmur öylesine aşikar
Usul usul bacalardan tüter duman
Bir çingene kızı gülümser ayağı çıplak
Emire, henüz yirmi ikisinde düşmüş vatan derdine
Hainlik nedir bilmez hele ki vatana
Yumruğu havada sesi titrek
Yaşlarla dönmüş sevda yoluna
Emire, kimsesizliğin kimsesi
Gözü kara saçı kara bahtı kara
Nasıl da devleşiyor zulmü duyunca
Kolu kanadı kırık, derdi tek besbelli
Kanat geriyor Uzak Doğu'dan Yakın Asya'ya
Emire, sesi soluğu gür Alevi kızı
Saçının her buklesi ayrı mırıldanır
Kapkara gecede süzülüyor haki paltosuyla
Kalemi sert kağıdı vefasız
Emire, baharında dökülmüş çınar yaprağı

Emire, az bilinen bir köy türküsü
Halkın toplumcu şiiri
Kenan'ın devrimci Günsel'i

Eda Salan

Esas Ölüm

Bir gün öleceğim ve mezarımı bulamayacaklar
Derimdeki çizgileri sayacaklar bir bir
Ne de yaşlıymış diyecekler
Bilmeyecekler solan baharımı

Bir gün öleceğim ve başımda taş bile beklemeyecek
Ölüm bile kurtaramayacak beni

Koca çam gibi devrilecek saçlarım
İki kirpiğim, üç kaşım
Yazık diyecekler
Yazık
Hepsini duyacağım
Sonra gidecekler

Eda Salan

Gözlerin

Kelimeleri kovup kalemimden yerleşmelisin mısralara
Dizeleri kağıtta değil gözlerimde görmelisin
Oysa ne zor imgeleri hükmüne vermek
Ve de tüm benliğiyle seni gözler önüne sermek

Hiçbir şairin eskimiş sözlerinde olmamalı ismin
Zevahirin mısralara durgunluk vermeli akıllara değil
Gecelerce bağırmalısın güneş ne anlar halinden
Ki zaten ay karanlığa hasret değil

Güneş gözlerinde doğmalı
Tan vaktinin dinginliği simana yansımalı
Belki o zaman ısrarla dalgalanmaz deniz
Belki o zaman değişir hayatımın rotası

Eda Salan

Karlı Yollar

Seni bana ayır
Sakla çizgili gözlerden kem gülüşlerden
Canın kıymetlidir bilirim
Geçemezsin karlı yolları yorulursun
Büyük adamsın büyük
Kelebek kovalayan çocuklar büyütüyorsun içinde
Yoldan biri geçince saklanıyorlar hemen
Bana el sallıyorlar çiçekli pencerelerinden
Senin adını duyana dek şiirleri sanat sayardım
Halt etmiş Orhan

Ne olur seni getirse rüzgar
Hiç konuşmasak bunları sadece sussak
Utangaçlığından tanelense başaklar

Büyük adamsın büyük
Geçemezsin karlı yolları yorulursun
Konuşamazsın sesin çıkmaz olur
Bir otobüse binip gidemeyiz bilmediğin illere
Ben öyle sevinçli satırlar dizemem
Sen okumazsın

Ellerimiz ayrılır bir müddet sonra
Sen batının rüzgarıyla gidersin
Ben seni tutamam

İşte, sevmek dediğimiz
Kolayca, ucuzca
Bir rüzgarla başlar bir rüzgarla biter
Sen beni sevemezsin aldanma
Yürüyemezsin karlı yolları

Eda Salan

Mendilini Salla

Yine bir karanlıktır tutturmuşsun gidiyor
Oysa senin aydınlığında kibritçi kızlar ısınır
Günebakanlar yüzünü sana çevirir utanırsın
Tane tane toplarlar başakları
Görmediğin şehirlerde kirli bacalar tüter
Bulutlar takılır peşine, anlamazsın

Senin sis bilmez gözlerinde bir başkadır yeryüzü
Yüzünden bir kez olsun parçalar düşmemiştir
Önce uzatırsın saçlarını, saçların parmaklıklar gibi gürdür
Sonra kesersin, parmaklıklar aralanır beni azad edersin
Çoktan kestini saçlarını

Benim sarıya çalan insanlarım vardır bilmezsin
O insanlar çarşı pazar gezerler yüzlerinde kalıplarla
Onlardan olsaydım bu derde düşmezdim belki
İki çarşı pazar gezip kalıplar taşırdım da aklıma gelmezdin acılıca

Benim bu halim olmasa ellerinden pamuklar toplanmaz
Gözünün güneşinden başaklar sararmaz
Kalıplar taşır o kadın, biraz da sarıcadır
Camlar kalınlaştıkça kalınlaşıyor mendilini salla

Eda Salan

Onlar Aynı

Gözlerinden
Tane tane toplansınlar başakları
Kavrulmuş güneşinden

Onlara bakıyorum
Miskin ağızlarından aynı cümleler dökülüyor
Şuram küçük diyorlar
Buram da biraz büyük
Ben de söylüyorum tekerleme gibi
Onların şarkıları bile aynı

Aşk diyorum, parmaklarını sayıyorlar
Ben de sayıyorum oyun gibi
İrkçılık, milliyetçilik
Birbirlerini yiyorlar hep bir ağızdan
Sana geliyorum susuyorsun
Ah ne güzel susuyorsun insan utanıyor da

Struma'da bir kalp parçalanıyor
Eller, ciğerler; saçlar bile, düz, kıvrırcık
Susuyorlar, ben de susuyorum
Bomba sesleri geliyor şehirlerden oluk oluk
Sana bakıyorum, gülümsüyorsun

Dudaklarında bulsunlar aradıklarını
İki çift gülümsesen defineciler peşine düşer
Saçlarından kayar çığ gibi kıvrılarak

Yaratılanı sev diyor Mevlana
Sevemiyorum
Onların renkleri de aynı
İçim ürperiyor bakamıyorum
Sana bakıyorum bir tek
Gözlerin kısılıyor bir gün daha bitiyor
Ağızından dökülecek iki çift kelimeye bakıyorum

Babalar gömülüyor bir yanda
Diğer yanda bebekler yürüyor tıpış tıpış
Tanrı diyorum, sen bilirsin işini
Gülüyorsun, gülüyorum
Hararetli hararetli konuşuyoruz kelimeler bitmiyor

Onlar yalanlarını sıralıyor bir bir
Ben de sıralıyorum
Her şeye inanıyorum da
Bir tek sevgilerine inanmıyorum
Onlar görür görmez aşık olmuş
Ben görmeden özlüyorum

Sen gülünce her şeyi unutuyorum
Bu da benim bencilliğim olsun

Eda Salan

Üç Nokta Hiç Virgöl

Misket oynayan çocuklar gibi şendim
Sen sakindin
Islık bile çalardın
Şarkı bile söyledin
Ellerimi nereye koysam bilemedim
Sen piyano bile çalardın
Kimsesiz düşüncelerdeydi fikrin

Duyamayacağın kadar gürültülü geçtim pencereden
Göremeyeceğin kadar yakınından
Ve hissedemeyeceğin kadar da buruk

Öyle bir bakıyor olmalıydın ki
Efeler diz çökerdi önünde
Sevda türküleri yeniden yazılırdı

Öyle bir bakıyor olmalıydın ki
Bakamadım

Baksaydın bilirdim
Bakmadın

Eda Salan

Yabancı

Aklında kim veya neyin olduğunu bilmiyorum
Eğer bilseydim kendi vicdanımda
İzini sürmeksizin seni terk ederdim.
Soğuyan bakışlarının ardında titriyorum
Uzaktan öyle bitap ki bendin
İnsanlardan çekinmesem gelip,
Elinden tutup çekeceğim
Rüyalarında kimin olduğunu bilmiyorum
Dalıp gidiyorsun ya bazen
Düşlerini süsleyeni bulup
Sadece bir şey söylemek istiyorum
Onu üzme; çünkü o,
Sensiz kaybolmuşlukta, yolunu seçemiyor.
Ve o üzülünce, tam şuramdaki illet,
Sanırım öfkeyle sızlıyor

Eda Salan

Yapraklar Düşün Sularına

Gökten üç damla düşmüş
Üçü de bana

Hani seninle masallar okuyacaktık
Hatırladın mı ellerin titrerdi
Soğuk bahane olurdu eldivenler unutulurdu
Tuzlu denizler dalgalanır da taşardı
Sen yine bana iki kelime etmezdin

Memnun olmazdık, öyle kolayına
Yağmur yağardı da
Ensemizden sel olup akardı iki damlası
Ben hele
Her şeyden kendime pay çıkarırdım
Onun sevincinden, başkasının öfkesinden
Şiirinden sözünden
Senden

Şimdi anladım
Yapraklar düşmüş sularına
İki kelimeyi vefa borcu bilmişsin
Kuşlar üşüdüğünden göç etmiş
Çiçekler hiç dans etmemiş senin için
Gözlerin güneşten parlar rüzgardan dolarmış
Senin gönül denizinde gemin batmamış
Postalların balçıkla sıvanmamış

Şimdi anladım, nezaketmiş adı
Uykumuzda kuşları hiç kovalamamışız

Yapraklar düşün sularına, suların bulansın
Kuşlar artık sen göresin diye göç etmiyor
Çiçekler salınmıyor melül melül
Gözlerin bir başka konuşmuyor

Eda Salan